683/03

Den 20. oktober 2003 blev i sag nr. 60.247:

xxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx x
xxxx xxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager over størrelsen af den af selskabet tilbudte erstatning i forbindelse med tyveri fra klagerens bil.

Klageren har i klageskrivelsen bl.a. anført:

"Herudover ønsker jeg helt konkret:

1. at få vurderet om den tildelte erstatning for radio og CD'er er korrekt og givet på et lovligt grundlag og at det er rigtigt, at jeg skal affinde mig med denne beslutning.
2. en klar og begrundet tilkendegivelse af, at selskabet har handlet rigtigt og lovligt, når de har afvist at give mig erstatning for en ny dørbeklædning, herunder om et selskabet med rimelighed kan afvise mit tilbud om at fremvise bilen for selskabet, som de jo har afslået."

Selskabet har i skrivelse af 3/2 2003 redegjort for sagen således:

"Sagen er opstået som følge af et tyveri fra klagers bil af mrk. Mitsubishi Carisma årg. 96 den 2. september 2002, og vi har i den forbindelse betalt reparation af klagers bil i henhold til taksatorrapporten med 5.445,51 kroner.

Radioudstyr

Ud over dette beløb er der betalt 150 kroner for en dobbelt Cd og for radio med cdafspiller 1439 kroner. Radioudstyret er erstattet med genanskaffelsesprisen for et tilsvarende Pioneer anlæg med fradrag for alder jf. forsikringsaftalelovens § 37 stk. 1. Klager har ikke kunne fremskaffe dokumentation for radioen, men klagers værksted har overfor os bekræftet, at de har monteret anlægget i 1996. Der er derfor foretaget en afskrivning på 40% af nyprisen på 2399 kroner, hvilket er i overensstemmelse med praksis.

Dørbeklædning

Det er klagers opfattelse, at skaden på den indvendige dørbeklædning er fremkaldt ved hærværk. Det er imidlertid vores opfattelse, at skaden skyldes slitage, og vi har på grund af uenigheden besigtiget bilen to gange med to forskellige taksatorer.

Det fremgår af taksatorrapporten, at stoffet i hjørnet af dørbeklædningen har løsnet sig, så stoffet ved gentagne lukninger af døren har ramt den indvendig stolpe. Dette har forårsaget, at beklædningen efterhånden er revnet. Som det fremgår af vedlagte foto er snittet ikke rent, men en anelse frynset, og skaden kan derfor ikke være fremkommet med en kniv, men er langsomt vredet fra hinanden. Taksator har konstateret, at en tilsvarende skade er på vej på højre dør.

I henhold til forsikringsbetingelserne pkt. 25 A stk. 6 dækker vi ikke skade, der skyldes slid, og skaden er derfor ikke omfattet af kaskoforsikringen."

Hertil har klageren ved skrivelse af 14/2 2003 til nævnet bl.a. anført:

"**Radioudstyr**

Jeg er meget forundret over Topdanmark's udtalelse her, så forundret, at jeg dags dato kontaktede P. Auto v/direktør P.J., som i øvrigt var lige så forundret, som mig, over teksten i brevet, som jeg har modtaget fra dem, og som jeg dags dato læste op for ham.

Det er direkte usandt, at værkstedet har bekræftet, at radioanlægget er monteret i 1996. P.J. har oplyst selskabet:

- at han (værkstedet) for den tidligere ejer D.G.P. har monteret det anlæg, som er blevet stjålet
- anlægget er et dyrere anlæg, hvilket han også har fået bekræftet af den tidligere ejer, som stadig er kunde hos P. Auto. Han kunne dog ikke umiddelbart huske typen.
- at han gerne ville kontakte den tidligere ejer for yderligere oplysninger omkring anlægget f.s.v.a. fabrikat, type og pris.
- at selskabet havde sagt til ham, at det ønskede de ikke. Det kunne være helt lige meget, hvis der alligevel ikke fandtes en kvittering på købet.
- Ankenævnet var velkommen til at kontakte direktør P.J. for en evt. bekræftelse af ovennævnte …

Herudover påpeger P.J. overfor mig (huskede mig på), at jeg selv havde betalt for reparationen og genmontering af mit telefonudstyr, som efter sædvane var monteret via radioen, og som var blevet ødelagt ved tyveriet.

Dørbeklædning

Jeg er lige så forundret over det svar som Topdanmark giver her. Jeg vil gerne påpege, at det var undertegnede der bad om, at få besigtiget skaden af en anden taksator, idet jeg på flere områder, jfr. min tidligere korrespondance, som de har modtaget i kopi, havde en mistillid til taksatorvurdering, ud fra de manglende facts han havde til min bilmodel og bilens medfødte udstyr.

Den anden taksator blev nødtvunget sendt ud til besigtigelse af skaden af K.P. efter at vore kommunikation og gensidige opfattelse af sagen lå så langt fra hinanden, at hun for at vinde tid og for at lukke munden på mig valgte at sende en ny taksator på sagen. Det er dog mit klare indtryk, hvad jeg selvfølgelig ikke kan bevise, at pågældende blev sendt ud med fast dagsorden for selskabet, fordi jeg ikke bare ville rette ind til højre.

Hvordan taksatoren, kan komme til den konklusion, at der er tilsvarende skade på min højre fordør (og hvem af taksatorerne, som er kommet frem til dette), forstår jeg simpelthen ikke. - Det er simpelthen for groft for mig."

Endeligt har selskabet ved skrivelse af 17/3 2003 til nævnet anført:

"Det påhviler en forsikringstager at dokumentere sit krav jf. forsikringsaftalelovens § 22, men da klager ikke kunne fremskaffe dokumentationen for den monterede radio, har vores taksator forsøgt at hjælpe klager ved at indhente oplysningerne om radioens værdi og alder gennem værkstedet. Oplysningerne der er lagt til grund for erstatningen på radioen, er hvad vores taksator selv har kunnet finde frem til.

I henhold til forsikringsbetingelserne pkt. 23 B stk. 3 kræver det en tillægsforsikring, hvis telekommunikationsudstyr skal dækkes."

Nævnet har fået forevist fotos af den beskadigede dør.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**23 Hvad omfatter forsikringen**

…

B Forsikringen omfatter ikke

...

3. mobiltelefoner, walkie-talkies og andet sender-/modtagermateriel, medmindre det fremgår af policen, at der er tegnet tillægsdækning for det.

...

25 Hvilke skader er ikke dækket

A Forsikringen dækker ikke

…

6. skade der skyldes slid"

Nævnet udtaler:

Nævnet bemærker, at totalskader for så vidt angår autoforsikringer opgøres til dagsværdierstatning. Nævnet finder derfor ikke anledning til at kritisere, at selskabet har foretaget fradrag på grund af alder. Henset til, at det er klageren, der skal sandsynliggøre berettigelsen af sit krav, finder nævnet heller ikke anledning til at kritisere størrelsen af det foretagne fradrag. Efter at have set fotos af den beskadigede dørbeklædning finder nævnet det ikke sandsynliggjort, at der er tale om en hærværkskade.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann